

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2013. január 3.
(csütörtök)

Földvári Tibor

AZ ÚR KÉSZÜLŐDÉSE

Alapige: Lk 22,1-16

Elközeledett pedig a kovásztalan kenyerek ünnepe, mely húsvétnak mondatik. És a főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg őt; mert félték a néptől. Bement pedig a Sátán Júdasba, ki Iskáriótesnek nevezetik, és a tizenkettőnek számából való volt; És elmenvén, megbeszélte a főpapokkal és a vezérekkel, mimódon adja őt nékik kezökbe. És azok örültek, és megszerződtek, hogy pénzt adnak néki; Ő pedig megígérte, és jó alkalmat keres, hogy őt nékik kezökbe adja tömeg jelenléte nélkül. Eljött pedig a kovásztalan kenyerek napja, melyen meg kell öletni a húsvéti báránynak; És elküldötte Pétert és Jánost, mondván: Elmenvén, készítsétek el nékünk a húsvéti bárányt, hogy megegyük. Ők pedig azt mondták néki: Hol akarod, hogy elkészítsük? És ő mondta nékik: Ímé, mikor bementek a városba, szembe jön veletek egy ember, ki egy korsó vizet visz; kövessétek őt abba a házba, a melybe bemegy. És mondjátok a ház gazdájának: Ezt mondja neked a Mester: Hol van az a szállás, ahol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt? És ő mutat nektek egy nagy vacsoráló helyet, berendezve, ott készítsétek el. Elmenvén pedig, úgy találák, amint mondta nekik; és elkészítették a húsvéti bárányt. És mikor eljött az idő, asztalhoz ült, és a tizenkét apostol ő vele együtt. És mondta nekik: Kívánva kívántam a húsvéti bárányt megenni veletek, mielőtt én szenvednék: Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem abból, amíg beteljesedik az az Isten országában.

Imádkozzunk!

Imádunk téged mennyei Atyánk, mert te az vagy, aki és valóban Úr a te neved dicsőséges és egyedül téged illet minden imádat és hódolat. Imádunk, hogy te a dicsőségedet valóban nem adod másnak. Éppen ebben van a mi megváltásunk, szabadulásunk, Urunk. Szeretnénk hálát adni neked ajándékaidért is. Köszönjük Urunk, hogy Jézus Krisztussal együtt valóban minden mást nekünk adtál. Szeretnénk arra kérni, hadd lehessen a szívünkben őszinte öröm a te jelenlétedben most, akkor is, ha talán már az év első napjai is próbát hoztak. Segíts Urunk, hogy a próbák között is rád tekintsünk hittel. Így hadd tudjuk

AZ ÚR KÉSZÜLŐDÉSE

megfutni azt a pályát, amit elénk adtál, amiről szóltál nekünk az év első istentiszteletén is. Jézus Krisztusért kérünk Atyánk, szólíts meg minket személyesen.
Ámen.

Igehirdetés

Az év első istentiszteletén az ige bátorítása a Zsidókhöz írt levél 12. része elejéről szólt hozzánk, hogy a hívő ember az Úrtól kapott pályáját is Jézusra tekintő hittel fussa meg, nézzen az Úr Jézusra. Hogy kicsoda Jézus és mit tett, azt a Bibliaolvasó kalauzunk szerinti újszövetségi igeszakaszokból holnaptól kezdve fogjuk nagyon mélyen látni és megérteni. Ki az a Jézus, akire nézhetünk a hívő életünk során? A gyülekezet is? Lukács evangéliuma 22. részétől kezdve bemutatja azt az Urat, aki érkezett a megváltó mű végleges beteljesítéséhez, készül mindent elvégezni értünk és helyettünk a Golgota keresztyén, majd dicsőséges feltámadásával, mennybemenetelével.

Látszólag a passió történet, mindaz, ami a keresztyén történet és a temetésig olyan, mintha Jézus kiszolgáltatott lenne, veszene, mintha a halálé lenne az uralom és az utolsó szó. A valóságban azonban isteni terv, isteni szándék megy végbe, hatalmas győzelem és az élet, az örökélet. Csakhogy ezt az Írás alapján és egyedül a hit láthatja, mert a láthatókra nézve látszólag veszteség. A hit számára és a tanítványok számára is ez valóság volt, hatalmas győzelem.

Eszembe jutott a bátorító ige Ézsaiás könyve 40,31-ből: „de akik az Úrban bíznak, erejük megújul és szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk.” Ez a gondolat az üzenet szempontjából most abban erősít, hogy a hívő ember madártávlatból tudja szemlélni azokat a földi látható dolgokat, eseményeket, amelyekben ma is élnie kell, amelyeket Jézusnak is át kellett élnie akkor és ott. Neki is hitből, bizalomból kellett cselekednie mindig, mindent a passió történet során. Ha madártávlatból szemléljük a most felolvasott igei történet eseményeit is, akkor láthatjuk, hogyan készülődik a gonosz, hogy a húsvéti bárány, a páska bárány megöletessék, hogyan készülődik Jézus is erre, és hogyan készülődik Jézus Atyja, a mindenható Isten, hogy a húsvéti bárány megöletessék, megáldoztassék.

Az első két esetben a páska ünnephez kapcsolódó páska bárányról van szó, de amikor Istenre figyelünk majd a harmadik gondolatban, ott már arról a csodáról, amit ismerünk a Korintusi levél 5,7-ben, hogy a mi páska bárányunk, a Krisztus megáldoztatott.

Először madártávlatból, a hit szemével nézve az eseményeket, azt látjuk, hogy Lukács evangélista – Isten Lelkétől vezetve – leleplezi az Úr Jézus ellenségeiben működő gonoszság hátterét. Bemutatja, hogy a Sátán személye van a gonoszak készülődésében. Folyamatosan keresték annak a módját, hogyan pusztíthatnák el Jézust, de féltek a sokaságtól, annyira, hogy Márk lejegyzí, hogy azon is gondolkodtak, hogy inkább az ünnep után fogják meg és végezzék ki Jézust, mert akkor nincs veszélyben az életük, hiszen a galileiak mindegyikük szerették az Urat. Csakhogy, nem az ünnep után kellett az Úr Jézusnak meghalnia Isten rendelése szerint.

Azt látjuk, hogy váratlanul hatalmas segítséget kapnak – itt van az Újszövetség egyik legszomorúbb mondata, hogy aki segít a gonoszoknak, az Jézus egyik tanítványa, Iskáriótes Júdás. Éppen vele kapcsolatban olvassuk ezt a mondatot: „bement pedig a Sátán Júdásba”. Ismerjük az ő személyét, mivel sohasem lehetett az ő ura Jézus szívből, Júdás a pénzt jobban szerette a Mesternél is. Ezért van az a döbbenetes szörnyűség, hogy nem mások keresik meg őt, hanem ő maga megy és örömmel szerződik. Lukács nem árulja el, hogy mennyiért árulta el a Mestert, de tudjuk, hogy nem kis összeget kapott, mert a pénz szerelme volt az első az életében.

Az is megdöbbenő mondat, hogy az ellenség örül, örvendeztek, amikor megérkezett Júdás az Úr Jézus tanítványa. Hiszen minden probléma megoldódott, minden baj nélkül elfoghatják Jézust. Keresik a megfelelő alkalmat.

Ennél a gondolatnál azt kell kiemelni, hogy ahol az Úr munkálkodik, ahol az Úr terve valósul meg, halad a célja felé, ott a Sátán is mindig résen van. Mindig készülődik, tervezget, azért, hogy pusztítson. Pusztítsa a Jézus ügyet, pusztítsa az Úrét. A 1Pt 5,7-8t jól ismerjük: „minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok, ...mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen.” Minden gondon, amit Istenre kell vetni, ma is tűnhet úgy Isten népének életében személyesen és közösségileg is, hogy mintha a gonoszok készülődése sikeres lenne, mintha látszólag a Sátánnak sikerei lennének. De azt mondja az ige, hogy ezen nem csodálkozni kell, hanem mádártávlatból inkább hittel látni, hogy ez már Jézus idejében is így volt, és nagyon szomorú, hogy használhatta Jézus egyik közelálló tanítványát is, de ha a hit szemével nézzük mégsem a gonosz tervei szerint alakultak az események.

Amikor Nádáb és Abihu, Áron főpap két legidősebb fia, életükben először vitték be az elkészült szentsátorba első áldozati feladatukként a tömjénezőt, már az elején nem vették komolyan az Úr szavát és idegen tüzet vittek az Úr jelenlétébe, és ezért sajnos meg kellett halniuk. Erről azt olvassuk Isten ígében, hogy nekem azokban kell megszenteltetnem, akik hozzám közel vannak és az egész nép előtt megdicsőíttetnem.

Nem csoda tehát, hogy a gonosz, ha teheti, pontosan azokat akarja eltántorítani az Úrtól, akik nagyon közel vannak hozzá. Ne felejtsük el, hogy a főpapok és az írástudók is abban a korban elméletben közel kellett, hogy legyenek Istenhez, hiszen ők ismerték az Írásokat, ők voltak a nép lelki vezetői de ők is sajnos Jézus ellen voltak, mert nem lett Jézus Úr az életükben.

Ma is fájó, ha azt látjuk, hogy az Úr ellenségeinek minden sikeres és még fájóbb, ha a személyes életünkben is azt tapasztaljuk, hogy valóban örvendezhet a gonoszság, boldog lehet a kísértő, mert sikerült az Úr gyermekét, az Úr tanítványát eltántorítani Jézustól. Nem tudja az örökéletet elvenni, de a földi életet meg tudja keseríteni, hogyha nem tudatosítjuk magunkban újra és újra, lehet hogy ott a Sátán a gonoszok háttérében, tervez és cselekszik, de mindenképpen végső soron az Úr cselekedete a döntő szerep.

A történetben ott van, hogy Jézus is készülődik, mert elközelítettett az ünnep, sőt elérkezett az a nap, amikor meg kell ölni a törvény szokása, paran-

csa szerint, a páska bárányt. Ezért olvassuk, hogy az Úr Jézus is elkezd készülni és elküld két tanítványt, hogy készítsék el a páska vacsorát. Tehát meg kell ötletnie a húsvéti báránynak a megfelelő időben. Itt a szó szoros értelmében vett bárányról van szó, ami az egyiptomi szabadulás emlékűnepe.

Jézus – a történetben látszik – engedelmes Isten szavának, komolyan veszi, hogy valamit neki is tennie kell, mint zsidó férfinak. Az Úr Jézus isteni mindentudása és irányítása is látszik azonban a történet egyes részleteiben. Itt hétköznapi események vannak, de nem véletlenül alakulnak a dolgok, hanem terv szerint, Jézus is, mint Isten Fia, nagyon jól tudja, hogy minek kell történnie. Például így Júdás sem tudhatta meg korábban, hogy hol lehet majd Jézust elfogni a tömeg jelenléte nélkül. Hiszen a tanítványok nem tudhatták, hogy hol fognak majd vacsorázni. Csak akkor mehetett az áruló végérvényesen elárulni a Mestert, amikor eljött annak az ideje.

A történetből az is egyértelmű, hogy Jézus nemcsak azért akarta a húsvéti bárányt elkészíttetni, mert engedelmeskedni akar Isten törvényének, hanem azért is, mert minden vágya az volt, hogy a tanítványaival együtt tölthesse ezt az estét és megegye ezt az ünnepi vacsorát; „kívánva, kívánom ezt a húsvéti bárányt veletek, mielőtt én szenvednék”. Jézus tudja, hogy hamarosan beteljesít mindent, ez neki hihetetlen szenvedést, és tudjuk, hogy milyen rettenetes halált, kárhozatot jelentett a kereszten függve, de az esemény ünnepiességét mégis érzékeltette, hogy a Megváltó, az Isten Fia készül hatalmas dolgot tenni. Ezért is szerette volna együtt tölteni a tanítványaival ezeket az órákat.

János az evangéliumában így mondja: „Jézus mindvégig szerette a tanítványait”. Jézus a páska ünnep hivatalos mondatai mellett egyszer csak elkezd mondani azt, amit mi úrvacsorának ismerünk. Tulajdonképpen minden úrvacsora azt hirdeti, hogy „kívánva, kívántam veletek vacsorázni”, ahogyan Jézus mondta. Az úrvacsora arra a Jézusra mutat, aki ilyen mély vágyakozással van az övéivel való közösségre, nemcsak akkor, hanem most is. Ezért az Úr Jézus készülődött akkor és ott.

Amikor eljön tehát a kirendelt idő, mert eljön az a nap, akkor az Úr Jézus is az Atyának engedelmeskedve, övéi iránt való szeretetből elkezd cselekedni, készülődni, munkálkodni. Ő is használja azokat, akik hozzá közel vannak. Fontos, hogy noha Júdást használhatja a Sátán, mert nem lehetett Jézus az ura, elutasította a Mestert, viszont Jézus használja ugyanúgy azokat, akik hozzá közel vannak, és ő sokkal hatalmasabban. A tanítványok részesei lesznek ennek a jézusi készülődésnek. S amikor az Úr Jézus ezeket a szavakat mondta a páska vacsorához kapcsolódóan: „Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem abból, mígnem beteljesedik az az Isten országában”, ezzel arra utalt számunkra, akik olvashatjuk ezt a kijelentést már, és a tanítványainak is, csak akkor még nem nagyon értették, hogy ami most történik és az úrvacsora sákramentumának a szerzése is jelzi, hogy nagy események történnek, a nagy megváltó mű, aminek a legnagyobb része elvégeztetett egyszer, s mindenkorra, de még eljön az a nagy nap is, amikor az Isten országában ismét együtt vacsorázunk az Úrral. Benne van tehát az Úr Jézusnak a tanítványaival való közösségében, a hús-

véti bárány megáldozására való készülődésében az az öröme, hogy itt már nemcsak szenvedésről, nemcsak a keresztről van szó, hanem ott van a korona is. Jézus a keresztre felé megy a győztes korona reménységében, és a tanítványainak is ezt akarja kiemelni.

Ebből a szempontból szeretném az Úr Jézus készülődését a mi mostani időnkre vonatkoztatva kiemelni, hogy Jézus él, mennyei dicsőségben ott van és az Úr Jézus ma is sok mindenben cselekszik, ma is végbe viszi mindazt, amit az Atyától az ő akarata szerint feladatul kapott. Van, amiben nekünk nincs szerepünk az ő munkájában, mert ő azt végzi a mennyben, de a földi életben ma is Jézus az övéin keresztül, az övéi által tesz sok mindent.

Nagyon bátorító üzenet, hogy ma is Isten népe készíti azt az utat, azt a cselekvést, a megváltó műnek azt a részét, amit Jézus most végez Szentlelke és igéje által az övéi életében. Lukács evangéliuma is folytatódott a Cselekedetek könyvében. Készítjük mi is az Isten országa kiteljesedését, Jézus eljöveteleig a gonosz is sok mindenben munkálkodik, mint akkor és ott, de Jézus is munkálkodik az ő eljöveteleig, mint akkor és ott. Ma is, amikor az Úr engedelmes szolgálóiként, tanítványaiként bízunk benne és tesszük azt, amit mond, csodákat élhetünk át. Ma is történnek apró és nagy csodák abban a készülődésben, abban a munkában, amit Jézus ránk bíz mai tanítványaira.

Egy egyszerű példát szeretnék elmondani, amit valójában nagyon nagy élményként éltem át. Már Pasaréten szolgáltam és az otthoni gyülekezetembe Hollandiából jöttek a testvérgyülekezet fiataljai. Jövetelük időpontja sajnos úgy adódott, hogy én éppen nem tudtam hazamenni, mert itt volt feladat, a pasaréti fiatalokkal kellett lennem. Nagyon fájt a szívem, hogy nem tudok találkozni azokkal a holland fiatalokkal, akikkel éppen megelőző évben Hollandiában lehettem együtt. Letelt a pasaréti szolgálat és a Deák téri metróban kellett átszállnom a piros metróra. Aznap az átszállásnál nem azon az oldalon mentem, ahol korábban mindig, úgy gondoltam, megnézem, milyen a másik oldal és mentem a hosszabb sétaúton. Nagyon meglepődtem, amikor egyszer csak azal szembesültem, hogy megyek lefelé a piros metróhoz vezető lépcsőn és azt látom, hogy a másik oldalon a hollandok és a szelei-szólósi barátaim jönnek felfele. Mivel akkor már szabadidőm volt, és azért tartottam hazafelé, hogy felhívjam telefonon az otthoniakat, hogy megtudjam, hol vannak a fiatalok. De erre már nem volt szükségem és velük töltöttem azt a délutánt. Ez nekem csoda volt, itt örömről, találkozásról volt szó, az Úr megadta, hogy együtt örüljek azokkal, akikkel korábban Hollandiában lehettem együtt.

Itt az örvendezés az ellenség öröme, Jézus számára a készülődés nagyon kemény készülődés volt, nem örömdolgozat előtt állt Jézus, de a tanítványok számára mégis csoda volt, hiszen bekövetkezett az, amit a Mester mondott.

Csodákat élünk át ma is, és ez akkor is igaz, az Úr tanítványaiként, ha látólag a gonosz sikere valósulna meg. Amikor tehát nem szeretem dolgok történnie, amikor a gonosz ellenére tapasztalhatja meg Isten mai tanítványi népe is azt, hogy az Úr az úr és ha ő készülődik, akkor végső soron a gonosz is eszköze lesz. Madártávlatból, a hit szempontjából a sasszárnyalás közepette –

AZ ÚR KÉSZÜLŐDÉSE

lelki értelemben – még a szomorú dolgok is végső soron az Úr ügyét viszik előbbre.

Itt kell a harmadik gondolattal az igehirdetés üzenetét folytatni. Azt olvastuk elközelített a kovásztalan kenyerek ünnepe, elkezdenek a gonoszok készülni. Eljött az ünnep napja, elkezd Jézus készülni. Végső soron mindkét készülődés azért történt, mert a mennyei Atya, a mindenható Isten elkezdte készíteni, hogy a húsvéti bárány, a Krisztus megáldoztassék. A szó szoros értelmében vett páska bárány ünnepének az előkészítése, a vacsora azért történt Jézus számára is, mert készült az Úr Jézus is, mint a húsvéti bárány megáldoztatni.

A szó lelki értelmében szeretném az Isten készülődésénél kiemelni, készítette a páska bárány megáldoztatását. Mert ezen az ünnepen akarta a mindenható Isten, hogy az egy szülött Fiú meghaljon a kereszten, mint Megváltó Úr. Ez az ünnep ezért nem volt akármilyen, és nemcsak a páska bárányok vágattak le és áldoztattak meg és fogyasztották el a zsidó családokban, ahogyan Jézusék is, hanem az igazi, az Isten báránya. Ezt készítette Isten.

A 22. versben az úrvacsora, illetve a páska vacsora közben így mondja Jézus: „és az embernek Fia jóllehet elmegy, amint elvégeztetett, de jaj annak az embernek, aki által elárultatik”. Elkészítettetett az is, hogy ki megy el, ki kell, hogy megáldoztassék és az is, hogy mikor. Jézus elvileg bármikor meghalhatott volna, de az Atyának mégis az volt az akarata, hogy a páska ünnepen, amikor még emberi módon is emlékezhet Isten mindenkori népe, hogy ki halt meg a kereszten. A mi húsvéti bárányunk, a páska bárány, az igazi, akire mutattak előre valamennyi páska bárány áldozásakor.

Mivel ezt akarta Isten, a mindenható Atya elérni, ezért felhasználta, mert neki van hatalma erre, hogy még a Sátán, vagy a gonosz emberek, akár a gonosz tanítvány készülődése is része lesz ennek. Jézust azért tudták csendben elfogni, mert a Sátán bement Júdasba, mert Júdas eszközévé lehetett és a főpapok, a vének, a katonák és a vezérek tették a dolgukat. Ez rettenetes, szomorú igazság. Mintha a láthatókra nézve a gonosz győzne és sajnos ott van a tanítvány is. De a madártávlat azt mutatja, itt a mindenható Isten cselekszik. Ne felejtsük el, hogy Jézus születésénél hány mozzanatban láttuk most az ünnepek alatt, hogy Istennek nem volt probléma a gonoszok cselekvése sem. Ha kell eszközül használja, és ez ma is így van.

Ennél azonban sokkal nehezebb, hogy a mennyei Atyának eszközül kellett használni az egyszülött Fiú készülődését is. Azért Jézusnak mindenképpen engedelmesnek kellett maradnia. Gondoljunk bele, milyen nehéz lehetett ez az Atyának, amikor Jézus a Gecsemáné kertben imádkozik: „Atyám, neked minden lehetséges, ha lehet múltjék el a pohár”. De a páska báránynak meg kell öletni, mert ha nem Jézus áldoztatik meg, akkor mi lesz a bűnösökkel, mi lesz Péteréssel. Akkor nincs elvégzett dolog.

Szeretném aláhúzni, hogy számomra az ige fényében, a történet szempontjából sokkal nehezebbnek tűnik a mindenható Isten számára az, hogy az egyszülött Fiú készülődése engedelmissége is része legyen annak, amit ő elter-

vezett. Isten számára nem nagyvonalú volt az, hogy mi megváltott gyermekei lehetünk, hanem kegyelem, mert Isten nem nagyvonalú, hanem kegyelmes. Viszont akkor és ott ez megtörtént, ezután öröm kimondani, hogy ez ma is így van. Madártávlatból láthatjuk az életünket, az életünk bármely eseményét, Istenre és az Úr Jézusra tekintő hittel élhetjük át akkor is az élet eseményeit, ha lehet, hogy nehézség van.

Ézsaiás könyve 40. részében lévő „de akik az Úrban bíznak...” rész előtt nagyon fájó Isten népe lelkiállapotának leírása: „Miért mondom Jákób és szólsz ekként Izrael, elrejtetted az én utam az Úrtól és ügyemmel nem gondol Istenem. Hát nem tudod és nem hallottad, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremtette a föld határait, nem fárad és nem lankad el, végére menhetetlen bölcsessége. Erőt ad amegfáradottnak és az erőtelenek erejét megsokasítja. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is, de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak, járnak és nem fáradnak el.”

Az írás itt nem könnyű dolgokról beszél, hanem elfáradásról, kétségekről – az Úr nem gondol az ügyemmel – tehát, amikor fájó dolgok történnek, amikor látszólag, mintha Jézus eljöveteléig élve ebben a földi életben oly sok nehézség adódna. De a madártávlat azt mutatja, hogy akkor is, amíg a mi mindenható mennyei Atyánk tervezget, viszi végbe mindazt, amit eltervezett és ebben Jézus Krisztus, mint győztes közbenjáró, megváltó Úr ott van vele együtt, a Szentlélek által pedig itt van Isten – igéje által és Lelke által valósággal – és ennek a fényében élhetjük az életünket akkor is, hogyha úgy tűnik mintha a gonosz is készülődne.

Nem tudom, kinek mit hozott az Újév, de hozhatott új dolgokat is, új munkahelyet, új lakást, új kapcsolatokat, lehet, hogy tervezgetünk az Új évben és reméljük, hogy a terveink megvalósulnak. Az is lehet, hogy az új esztendő hozta a régi múlt évnek is megszokott fárasztó, unalmasnak tűnő hétköznapjait, de a madártávlat azt mutatja, hogy az Úr az úr és ő készülődik. Jézusért tesz mindent ma is és Jézuson keresztül az övéiért. A személyes életünk minden eseményére igaz ez. Majd a keresztelőn a sákramentumban hallani fogjuk, hogy a Jézushoz tartozás a döntő, minden más azután következik.

Az óraműben a fogaskerekerek előre és visszafele forognak, de a mutató mindig előre halad. A tanítványi engedelmisség ennek a része. Futni a pályát, bízva az Úrban, a biztos cél reményében. Nem Isten fut helyettünk, a pályát nekünk kell megfutni, de amikor futunk, mi is küldetésben vagyunk, amit teszünk a hétköznapokban, az az Úrtól kapott küldetés minden nap.

Ez az engedelmisség, ez a futás a hitre épül; bizalommal futni. A tanítványok sem tudtak mindent egyből, nem mindent értettek, bizonytalanok voltak, de egy dolog biztos volt, amit az Úr mondott. A tanítvány engedelmissége bizalomra épül. Akkor is, amikor mindent átlátunk, a tervezgetéseinknek az az alapja, hogy mindent józanul kiszámoltunk és semmi bizonytalansági tényező nincs előttünk, minden úgy fog történni, ahogy elképzeltük és lehet, hogy így is fog történni, akkor is engedelmesen. De hogyha minden összeomlik, ami-

AZ ÚR KÉSZÜLŐDÉSE

kor nem tudjuk, hogy miért történik, vagy mi miért nem történik, amikor nem látjuk a láthatókra nézve, hogy most akkor hogyan van az Úr készülődése, mit akar az Úr, akkor is bízhatunk benne. Mert az Úrnak mindig megvan az akaratunk is. Ezt élte meg az Úr Jézus is, és végső soron még a gonoszok is Isten eszközei voltak.

A történetből azt látjuk, hogy mindenek fölött a mennyei Atya, a mindenható Isten készülődése, isteni terve, célja avégett, hogy mi övé lehessünk. Ez a nagy ajándék, hogy madártávlatból szemlélve mi azt láthatjuk, hogy az Úréi vagyunk és bármi történik velünk, egyedül úgy történhet, mint akik az Úréi vagyunk. Ez Jézus tanítványainak a nagy kiváltsága. Erre a madártávlatból való, hitből fakadó életszemléletre hív bennünket ez a bibliai kijelentés történet. A gonosz is készülődött, Jézus is készülődött és a mennyei Atya is, mint mindenható Isten, készülődött Jézusért és őrajta keresztül miértünk.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk imádunk téged, hogy az Úr Jézus vállalta mindazt, amit kellett. Köszönjük Urunk, hogy ő is az élete legapróbb részleteire nézve mindig arra figyelt, mi a te akaratod és áldunk, hogy elvégezte és a kereszten is mindent elvégzett. Imádunk téged, hogy most is igaz ez. Köszönjük Atyánk, hogy Jézusért lehetünk a tiéd és áldunk, hogy bármi, ami velünk történik csak azért és csak úgy történhet, ahogy te eltervezted, te végbe vitted. Segíts ezt akkor is hinnünk, amikor „nem szeretem” dolgokkal kell szembesülnünk, amikor nem értjük az élet eseményeit, segíts Urunk, hogy madártávlatból láthassuk. Könyörülj rajtunk, hogy a hit szemével láthassuk mindig ki vagy te, ki a Megváltónk, Megtartónk és kik vagyunk mi a számodra. Imádkozunk azért is, hogy mint tanítványi sereg és mint gyülekezeti közösség is erősítsük egymást ebben.

Köszönjük, hogy Jézus Krisztus itt van Szentlelked és igéd által és imádunk téged Atyánk, hogy az Úr Jézus ma is mindent elvégez, amit kell. Arra kérünk Urunk, hadd tudjunk a helyünkön lenni, segíts hogy a tőled kapott kiszabott pályát merjük megfutni, merjünk a célra tekinteni. Köszönjük Urunk mindazt, amivel megörvendezettél már bennünket is ezekben a napokban is. Köszönjük, hogy most is együtt örülhetünk a keresztelő miatt a családdal. Köszönjük, hogy mint egy nagy lelki család örvendezhetünk és áldunk azért, hogy a te kegyelmedből élhetünk. Köszönjük Urunk, hogy a te kegyelmed ránk is kiáradt.

Imádkozunk azokért a testvéreinkért, akik betegek, betegágyon vannak és emiatt nem tudtak már hetek óta a templomba, a gyülekezetbe jönni. Könyörünk most is népünkért és vezetőinkért. Kérünk téged, adj a mi népünknek megújulást. Köszönjük, hogy ez is lehetséges neked Atyánk. Jézus érdeméért hallgasd meg imádságunkat.

Ámen.